EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 15 czerwca 1981 r. — Nr 1 — Poz. 1—7

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra

Zarządzenie wspólne

Komunikat

1.

ZARZĄDZENIE Nr 23 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 listopada 1980 r.

w sprawie podziału pracy w zakresie montażu kotłów i wymienników ciepła, budowy kominów oraz montażu aparatury kontrolno-pomiarowej i sterującej urządzeniami

(znak: PL-3/0152/29W/80)

W celu usprawnienia współpracy przedsiębiorstw, realizujących w obiektach budowlanych montaż kotłów i wymienników ciepła, budujących kominy oraz montujących aparaturę kontrolno-pomiarową i sterującą urządzeniami, jak również w celu odpowiedniego ukierunkowania specjalizacji potencjału wykonawczego jednostek organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa podział zadań w zakresie realizacji montażu kotłów i wymienników ciepła, budowy kominów oraz montażu aparatury kontrolno-pomiarowej i sterującej urządzeniami.

§ 2. 1. Przez użyte w zarządzeniu określenia:

1) „montaż kotłów" — rozumie się montaż kotłów wodnych i parowych wyodrębnionych lub z kompletną instalacją technologiczną, urządzeniami nawęglającymi, odżużlającymi i odpylającymi, montaż wymienników ciepła oraz montaż urządzeń do uzdatniania wody dla montowanych instalacji,

2) „budowa lub montaż kominów" — rozumie się budowę lub montaż kominów żelbetowych, stalowych wraz z malowaniem złącz metalowych i ceramicznych,

3) „montaż AKP" — rozumie się montaż aparatury kontrolno-pomiarowej sprzężonej z aparaturą sterującą pracą urządzeń lub instalacji.

2. Do robót określonych w ust. 1, zalicza się również wykonanie przewidzianych w dokumentacji projektowej izolacji termicznych, antykorozyjnych i chemoodpornych i obmurzy kotłów.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa instalacji przemysłowych zgrupowane w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych oraz w zjednoczeniach budownictwa przemysłowego montują na obszarze swojego działania:

1) kotły parowe stosowane w ogrzewnictwie dla przemysłu i gospodarki komunalnej o wydajności do 32 ton pary na godzinę (w tym kotły OR 32/40),

2) kotły wodne o wydajności do 25 Gcal ciepła na godzinę,

3) wymienniki ciepła dla przemysłu oraz duże wymienniki ciepła, o wydajności powyżej 5 Gcal ciepła na godzinę, dla gospodarki komunalnej,

4) kominy stalowe do 45 m,

5) hydrauliczną lub pneumatyczną AKP w obiektach przemysłowych oraz ciepłowniach przemysłowych, komunalnych, lokalnych i stacjach wymienników ciepła, których są wykonawcami,

6) przewody doprowadzające do miejsca włączenia impulsów oraz impulsowe przewody pneumatyczne i hydrauliczne dla AKP w ciepłowniach przemysłowych i komunalnych oraz innych obiektach dla zakładów przemysłowych, których są wykonawcami.

2. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych montują na obszarze całego kraju:

1) AKP dla instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych,

2) skomplikowane AKP działające na zasadach technik: hydraulicznej lub pneumatycznej,

3) kotły OR 32/40, dla których ze względów technicznych brak wykonawców wśród przedsiębiorstw instalacji przemysłowych zgrupowanych w zjednoczeniach budownictwa przemysłowego.

3. Ewentualne spory dotyczące właściwości wykonawców w zakresie montażu kotłów OR 32/40 rozstrzyga dyrektor Departamentu Budownictwa Przemysłowego.

§ 4. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Budowy Pieców Przemysłowych:

1) budują kominy żelbetowe jednoprzewodowe i wieloprzewodowe,
2) wykonują fundamenty pod kominy żelbetowe, stosownie do zakresu ustalonego w umowie ze zleceniodawcą,
3) budują kominy ceramiczne o przekroju okrągłym,
4) wykonują obmurza kotłów na zlecenie przedsiębiorstw instalacji przemysłowych zgrupowanych w zjednoczeniach budownictwa przemysłowego.

§ 5. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" montują:

1) kominy stalowe powyżej 45 m na gotowych fundamentach,
2) AKP w chłodniach składowych,
3) kotły parowe i wodne w zakresie uzgodnionym pomiędzy naczelnym dyrektorem Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, a naczelnym dyrektorem Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal".

§ 6. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż" montują w obiektach przemysłowych, w ciepłowniach przemysłowych i komunalnych, w których realizują roboty elektryczne:

1) instalacje elektryczne i odgromowe dla kominów na wbudowanych uchwytach,
2) przekaźnikową lub elektroniczną AKP.

§ 7. Przedsiębiorstwa instalacji sanitarnych lub kombinaty budowlane, posiadające zakłady robót instalacyjnych, stosownie do obszarów swojego działania, montują:

1) kotły parowe o ciśnieniu pary do 0,7 atmosfery,
2) kotły wodne o temperaturze czynnika grzejnego do 115°C,
3) wymienniki ciepła w budynkach mieszkalnych i użytku publicznego o wydajności do 5 Gcal ciepła na godzinę,
4) przewody doprowadzające do miejsca włączenia impulsów oraz impulsowe przewody pneumatyczne i hydrauliczne dla AKP w kotłowniach lokalnych i stacjach wymienników ciepła, których są wykonawcami.

2. Przedsiębiorstwa instalacji elektrycznych oraz przedsiębiorstwa instalacji sanitarnych i elektrycznych montują w obiektach, w których wykonują roboty:

1) instalacje elektryczne i odgromowe kominów na wbudowanych uchwytach,
2) AKP.

3. Przedsiębiorstwa (kombinaty) zgrupowane w zjednoczeniach budownictwa ogólnego budują, w ramach zadań przez siebie realizowanych, kominy ceramiczne o przekroju prostokątnym i kwadratowym.

§ 8. 1. W przypadkach uzasadnionych naczelni dyrektorzy zjednoczeń wiodących w regionalnej koordynacji międzybranżowej w budownictwie mogą podejmować decyzje w sprawie odstępstw od zasad ustalonych w § 3 — § 7, niezbędne dla zapewnienia wykonawstwa wszystkich zadań ujętych w centralnym lub terenowym planie inwestycyjnym.

2. O ile odstępstwa, o których mowa w ust. 1 dotyczą montażu kominów stalowych powyżej 45 m wówczas wykonawca zobowiązany jest uzgodnić technologię montażu ze Zjednoczeniem Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal".

§ 9. Naczelny dyrektor Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Przemysłowego „Bistyp" przy udziale naczelnych dyrektorów: Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" oraz Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych zapewni opracowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1981 r., propozycji dotyczących wytycznych technicznych projektowania oraz warunków technicznych wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych w zakresie kominów stalowych z uwzględnieniem elementów niezbędnych do montowania instalacji odgromowych i oświetleniowych.

§ 10. Naczelny dyrektor Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Przemysłowego „Bistyp" zapewni rozpowszechnienie informacji o produkowanych w kraju kotłach wodnych i parowych.

§ 11. Naczelny dyrektor Zjednoczenia Budowy Pieców Przemysłowych zapewni opracowanie, w terminie do dnia 30 września 1981 r., programu rozwoju potencjału wykonawczego przedsiębiorstw budowy pieców przemysłowych, uwzględniającego od 1982 r. kompleksową budowę kominów wraz z obmurzami i malowaniem.

§ 12. 1. Naczelny dyrektor Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych oraz naczelny dyrektor Zjednoczenia Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż" zapewnią opracowanie, we współdziałaniu z naczelnymi dyrektorami zainteresowanych zjednoczeń w terminie do dnia 31 grudnia 1981 r., programu rozwoju w okresie do 1985 r.:

1) specjalistycznego potencjału montującego AKP,
2) specjalistycznego potencjału montującego kotły.

2. W programie, o którym mowa w ust. 1 pkt. 1, na podstawie szacunku potrzeb na montaż AKP należy dokonać wstępnego rozdziału zadań w zakresie rozwoju i specjalizacji potencjału na zjednoczenia zobowiązane do montażu AKP, stosownie do postanowień §§ 3, 5—7.

§ 13. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszystkie dotychczasowe ustalenia dotyczące przedmiotu uregulowanego niniejszym zarządzeniem.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy robót zleconych do wykonania po tym terminie.

MINISTER
J. Brzostek

2.

ZARZĄDZENIE Nr 24

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 grudnia 1980 r.

w sprawie koordynacji prowadzenia prac normalizacyjnych objętych Jednolitym Systemem Dokumentacji Konstrukcyjnej RWPG w zakresie budownictwa

(Znak: NP-13-520-8/80)

W związku z uchwałą nr 18 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 1971 roku w sprawie dalszego rozwoju i zwiększenia efektywności działalności normalizacyjnej (Monitor Polski nr 9, poz. 59), zarządza się, co następuje:

§ 1. Koordynację całokształtu prac normalizacyjnych związanych z opracowywaniem i opiniowaniem przez stronę polską dokumentów objętych Jednolitym Systemem Dokumentacji Konstrukcyjnej RWPG w zakresie budownictwa powierza się Centralnemu Ośrodkowi Badawczo-Projektowemu Budownictwa Ogólnego, zwanemu dalej „Koordynującym Ośrodkiem Normalizacyjnym".

§ 2. Jednostki organizacyjne i ośrodki normalizacyjne, wymienione w załączniku do zarządzenia, zwane dalej „ośrodkami współpracującymi" zobowiązane są do współpracy i współdziałania z Koordynującym Ośrodkiem Normalizacyjnym w zakresie objętym koordynacją, a w szczególności w zakresie:

1) przedkładania propozycji do programów prac normalizacyjnych,
2) przedkładania odpowiednich wycinków projektu planu prac normalizacyjnych,
3) opracowywania, zgodnie z planem, projektów norm i innych dokumentów,

4) opiniowania projektów norm lub innych dokumentów,

5) operatywnego informowania Koordynującego Ośrodka Normalizacyjnego o przebiegu realizacji planów prac normalizacyjnych,

6) tłumaczenia materiałów w zakresie swego działania,

7) zapewnienia udziału w posiedzeniach grupy roboczej JSDK RWPG

8) wdrażania ustaleń JSDK RWPG do Polskich Norm oraz Norm Branżowych.

§ 3. Do zadań Koordynującego Ośrodka Normalizacyjnego w zakresie objętym koordynacją należy w szczególności:

1) opracowywanie bezpośrednie lub nadzór nad opracowywaniem przez ośrodki współpracujące projektów dokumentów RWPG zgodnie z programem prac JSDK w odniesieniu do poszczególnych tematów, których autorem jest PRL i określony ośrodek normalizacyjny,

2) opiniowanie bezpośrednie lub nadzór nad opiniowaniem przez inne ośrodki współpracujące projektów dokumentów RWPG, zgodnie z programem prac JSDK, których autorami są inne kraje RWPG w odniesieniu do tematów dotyczących poszczególnych resortów,

3) koordynowanie wdrażania przyjętych ustaleń do norm krajowych w części tematycznie dotyczącej działalności własnej i ośrodków współpracujących,

4) opiniowanie projektów norm krajowych, w których mają być uwzględnione postanowienia przyjętych dokumentów RWPG opracowanych przez ośrodki współpracujące, a dotyczące ogólnych zagadnień JSDK,

5) przesyłanie materiałów do Polskiego Komitetu Normalizacji Miar i Jakości w celu przekazywania ich do Stałej Komisji Normalizacyjnej RWPG,

6) bezpośrednia współpraca z zespołami branżowymi Polskiego Komitetu Normalizacji Miar i Jakości w zakresie opracowań własnych jak i ośrodków współpracujących w ramach realizacji programu prac normalizacyjnych JSDK i jego wdrażania do norm krajowych

7) zapewnienie udziału przedstawiciela Koordynującego Ośrodka Normalizacyjnego w posiedzeniach grupy roboczej RWPG i w posiedzeniach komisji d/s JSDK,

8) przedkładanie spraw spornych do rozstrzygnięcia przez Polski Komitet Normalizacji Miar i Jakości, w przypadkach rozbieżności stanowisk ośrodków reprezentujących różne resorty, które nie zostały rozstrzygnięte przez Komisję, o której mowa w § 4.

§ 4. 1. Powołuje się przy Koordynującym Ośrodku Normalizacyjnym Komisję Normalizacyjną do spraw JSDK w zakresie budownictwa, zwaną dalej „Komisją".

2. Komisja działa w zakresie określonym w § 3.

3. W skład Komisji wchodzą:

przewodniczący — dyrektor Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Ogólnego

z-ca przewodniczącego — z-ca dyrektora Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Ogólnego

członkowie — przedstawiciele:

1) Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Techniki Instalacyjnej „Instal"

2) Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Konstrukcji Metalowych „Mostostal"

3) Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Przemysłowego „Bistyp"

4) Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego „Elektromontaż"

5) Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ciepłownictwa „SPEC"

6) Instytutu Kształtowania Środowiska

7) Centrum Techniki Komunalnej

8) Instytutu Geodezji i Kartografii

9) Instytutu Badawczego Dróg i Mostów

10) Centralnego Biura Projektowo-Badawczego Budownictwa Kolejowego

11) Wojskowego Biura Studiów i Projektów Budowlanych

12) Głównego Biura Studiów i Projektów Górniczych

13) Głównego Biura Studiów i Projektów Przeróbki Węgla — „Separator"

14) Centralnego Biura Studiów i Projektów Wodnych Melioracji i Zaopatrzenia w Wodę „Bipromel"

15) Centralnego Biura Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego „Hydroprojekt"

16) Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Budownictwa Rolniczego „Bisprol"

17) Instytutu Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa

18) Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych

19) Biura Studiów i Projektów Urządzeń Hutniczych „Hutmaszprojekt"

20) Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Budownictwa Elektrowni „OBREL"

21) Polskiego Komitetu Normalizacji Miar i Jakości Zespół Budownictwa

22) Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki

23) Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej

24) Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu

sekretarz — pracownik Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Ogólnego.

4. Skład imienny członków Komisji ustala przewodniczący Komisji po porozumieniu z ośrodkami współpracującymi.

5. W posiedzeniach Komisji mogą uczestniczyć rzeczoznawcy zaproszani przez przewodniczącego.

§ 5. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący, a w przypadku jego nieobecności osoba przez niego upoważniona.

§ 6. Za udział w posiedzeniach Komisji poza godzinami służbowymi pracy przysługuje wynagrodzenie:

— przewodniczącemu Komisji — 57 zł
— członkom, sekretarzowi i rzeczoznawcom — 38 zł.

§ 7. Obsługę biurową Komisji zapewnia Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
J. Brzostek

Załącznik do zarządzenia Nr 24 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 grudnia 1980 r.

Ośrodki współpracujące objęte koordynacją

Nazwa jednostki organizacyjnej, lub ośrodka normalizacyjnego	Jednostka nadrzędna
1. Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Konstrukcji Metalowych „Mostostal"	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
2. Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej „Instal"	„
3. Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Przemysłowego „Bistyp"	„
4. Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Elektromontaż"	„
5. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ciepłownictwa „SPEC"	Ministerstwo Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska
6. Instytut Kształtowania Środowiska	„
7. Centrum Techniki Komunalnej	„
8. Instytut Geodezji i Kartografii	„
9. Instytut Badawczy Dróg i Mostów	Ministerstwo Komunikacji
10. Centralne Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Kolejowego	„
11. Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego „Hydroprojekt"	Ministerstwo Rolnictwa
12. Centralne Biuro Studiów i Projektów Wodnych Melioracji i Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „Bipromel"	„
13. Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Rolniczego „Bisprol"	„
14. Instytut Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa	„
15. Instytut Melioracji i Użytków Zielonych	„
16. Wojskowe Biuro Studiów i Projektów Budowlanych	Ministerstwo Obrony Narodowej
17. Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych	Ministerstwo Górnictwa
18. Główne Biuro Studiów i Projektów Przeróbki Węgla „Separator"	„
19. Biuro Studiów i Projektów Urządzeń Hutniczych „Hutmaszprojekt"	Ministerstwo Hutnictwa
20. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Elektrowni „OBREL"	Ministerstwo Energetyki i Energii Atomowej

3.

ZARZĄDZENIE Nr 3

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 marca 1981 r.

w sprawie powołania Resortowej Komisji do spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów

Na podstawie § 10 ust. 1 oraz § 14 ust. 2 uchwały nr 86 Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1979 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski nr 16, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Resortową Komisję do spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów, zwaną dalej „Resortową Komisją", w składzie:

Przewodniczący: — prof. dr inż. Ignacy Brach

Zastępcy:
- — prof. dr inż. Roman Skrzyński
- — Dyrektor Departamentu Nauki, Techniki i Projektowania
- — Dyrektor Departamentu Kadr i Szkolenia

Członkowie:
- — prof. dr inż. Zygmunt Boretti, Politechnika Warszawska
- — doc. dr inż. Lesław Brunarski, Instytut Techniki Budowlanej
- — prof. dr inż. Kazimierz Cieszyński, Politechnika Warszawska
- — doc. dr inż. Anna Derdacka-Grzymek, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie
- — prof. dr inż. Władysław Danilecki, Politechnika Warszawska
- — doc. dr inż. Jerzy Kołakowski, Politechnika Warszawska
- — mgr inż. Zdzisław Kostrzewa, Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego
- — dr inż. Zbigniew Łosicki, Politechnika Gdańska, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa
- — mgr inż. arch. Tadeusz Mrówczyński, Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego, Stowarzyszenie Architektów Polskich
- — doc. dr inż. Zdzisław Piątek, Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie
- — dr inż. Maciej Robakiewicz, Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Przemysłowego „Bistyp"
- — Dyrektor Departamentu Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
- — prof. dr inż. Edward Świrkowski, Instytut Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych
- — prof. dr inż. Krzysztof Szymański, Instytut Mechanizacji Budownictwa, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
- — prof. dr inż. Witold Wasilewski, Politechnika Warszawska, Polski Związek Inżynierów i Techników Sanitarnych
- — prof. dr inż. Kajetan Woźniak, Politechnika Białostocka

Sekretarz: — mgr Jerzy Zembrzuski, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Upoważnia się przewodniczącego Resortowej Komisji do dokonywania, w razie potrzeby, zmian w składzie osobowym Resortowej Komisji.

§ 2. Zadania Resortowej Komisji określa przepis § 10 ust. 2 powołanej we wstępie uchwały nr 86 Rady Ministrów.

§ 3. Regulamin pracy Resortowej Komisji określa załącznik do zarządzenia.

§ 4. 1. Wydatki związane z działalnością Resortowej Komisji pokrywane są z budżetu Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Za udział w posiedzeniach Resortowej Komisji, odbywanych w godzinach pozasłużbowych członkom Komisji i zapraszanym specjalistom przysługuje wynagrodzenie w wysokości 38 zł, z wyłączeniem przewodniczącego, zastępców przewodniczącego oraz sekretarza Komisji.

3. Obsługę biurową Resortowej Komisji zapewni Instytut Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego, który koszty związane z tą obsługą zalicza do własnych kosztów ogólnych.

§ 5. Traci moc decyzja nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 stycznia 1972 r. w sprawie powołania Komisji do spraw Specjalizacji Zawodowej w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
J. Brzostek

Załącznik do zarządzenia nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 marca 1981 r.

REGULAMIN
pracy Resortowej Komisji do spraw Specjalizacji Zawodowej Inżynierów

§ 1. Resortowa Komisja działa na plenarnych posiedzeniach oraz przez swoje organy.

§ 2. 1. Organami Resortowej Komisji są: prezydium oraz okresowo działające zespoły.

2. W skład prezydium Resortowej Komisji wchodzą:
1) przewodniczący, jego zastępcy, sekretarz,
2) członkowie prezydium.

3. Przewodniczącego oraz skład zespołu wyznacza prezydium Resortowej Komisji na czas wykonywania przez zespół określonego zadania.

4. Posiedzenia organów Resortowej Komisji są zwoływane w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na trzy miesiące.

5. Przewodniczącym zespołów, o których mowa w ust. 1, uczestniczącym w posiedzeniach prezydium przysługują uprawnienia członków prezydium w zakresie prowadzonych przez nich spraw.

6. Uchwały prezydium zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy obecności co najmniej połowy jego członków. W przypadku równej liczby głosów za i przeciw — decyduje głos przewodniczącego.

§ 3. 1. Plenarne posiedzenia Resortowej Komisji są zwoływane w zależności od potrzeb lub na wniosek 1/3 liczby członków Resortowej Komisji.

2. Uchwały na posiedzeniach plenarnych Resortowej Komisji zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy obecności co najmniej połowy członków.

3. Resortowa Komisja na posiedzeniu plenarnym dokonuje wyboru członków prezydium, zatwierdza przedkładane przez prezydium wnioski wynikające z zadań Resortowej Komisji, ustala ogólne wytyczne działalności Resortowej Komisji.

§ 4. Prezydium Resortowej Komisji:
1) przedstawia plenarnemu posiedzeniu Resortowej Komisji wnioski dotyczące zadań określonych w § 10 ust. 2 uchwały nr 86 Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1979 roku w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski nr 16, poz. 95),
2) zatwierdza wnioski zespołów dotyczące wyznaczonych im zadań,
3) przedkłada raz w roku planarnemu posiedzeniu Resortowej Komisji sprawozdanie z działalności prezydium i zespołów za rok ubiegły.

§ 5. Pracą Komisji Resortowej kieruje jej przewodniczący.

§ 6. Przewodniczący przedstawia Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych roczne sprawozdanie z działalności Resortowej Komisji w roku ubiegłym.
Sprawozdanie to jest również przesyłane do Głównej Komisji.

4.

ZARZĄDZENIE Nr 4

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 marca 1981 r.

w sprawie oceny jakości robót i obiektów budownictwa komunikacyjnego

(Znak: NP-13-520-JK/80)

Na podstawie § 16 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1979 r. w sprawie kwalifikacji jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. nr 22, poz. 130) oraz w związku z § 5 zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie kryteriów kwalifikacji oraz zasad dokonywania oceny jakości robót i obiektów budowlanych (Monitor Polski nr 8, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się rodzaje robót i elementów obiektów budownictwa komunikacyjnego, określone w załączniku do zarządzenia.

2. Do robót i elementów obiektów budownictwa komunikacyjnego o których mowa w ust. 1, stosuje się kryteria kwalifikacji oraz zasady dokonywania oceny jakości ustalone w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie kryteriów kwalifikacji oraz zasad dokonywania oceny jakości robót i obiektów budowlanych (Monitor Polski nr 8, poz. 36).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

MINISTER
J. Brzostek

Załącznik do zarządzenia nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 marca 1981 r.

Lp.	Rodzaje robót lub elementów obiektów budownictwa komunikacyjnego	Stopień oceny jakości roboty lub elementów
1	2	3
I	**Drogi szynowe** Drogi szynowe kolejowe. Węzły i stacje kolejowe. Bocznice kolejowe	
1	Podtorze kolejowe	
2	Odwodnienie torowiska na szlaku lub stacji wraz z warstwą filtracyjną	
3	Układka (budowa) torów i rozjazdów łącznie ze skrzyżowaniami i kozłami oporowymi itp. oraz podbicie torów i rozjazdów	
4	Międzytorze na szlaku i stacjach (w tym rampy, perony itp.)	
5	Montaż konstrukcji i wyposażenia związanego z obiektem (przejazdy, znaki drogowe, wagi itp.)	
6	Inne elementy lub roboty	
II	**Sieci elektrotrakcji kolejowej**	
A	Sieci trakcyjne, podstacje trakcyjne i kabiny sekcyjne	

1	2	3
1	Roboty fundamentowo słupowe	
2	Konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej	
3	Montaż sieci trakcyjnej	
4	Montaż urządzeń podstacji trakcyjnej	
5	Montaż urządzeń kabiny sekcyjnej	
6	Roboty antykorozyjne	
7	Inne elementy lub roboty	
B	Zabezpieczenie ruchu kolejowego	
1	Sygnalizatory (semafory i wskaźniki)	
2	Napędy zwrotnicowe lub wykolejnicowe oraz rygle	
3	Ciągi pędniowe z osprzętem (słupki, zwroty załomowe itp.)	
4	Szafy torowe z wyposażeniem	
5	Kable sygnalizacyjne z osprzętem	
6	Obwody torowe i urządzenia oddziaływania	
7	Rogatki przejazdowe i samoczynna sygnalizacja przejazdowa	
8	Urządzenia zależności kluczowej	
9	Urządzenia wewnętrzne zabezpieczenia ruchu kolejowego (kluczowe, mechaniczne, elektromechaniczne, elektryczne suwakowe i przekaźnikowe)	
10	Samoczynna blokada liniowa każdego odstępu blokowego	
11	Urządzenia zasilające urządzenia zabezpieczenia ruchu kolejowego	
12	Wyposażenie elektrycznego ogrzewania rozjazdów	
13	Roboty wykończeniowe współdziałania zewnętrznych i wewnętrznych urządzeń zabezpieczenia ruchu kolejowego wraz z kompleksowym rozruchem	
14	Inne elementy lub roboty.	
III	**Mosty, wiadukty, tunele**	
	Mosty, wiadukty i tunele kolejowe i drogowe. Kładki dla pieszych	
1	Roboty fundamentowe	
2	Podpory (przyczółki i filary)	
3	Łożyska	
4	Ustroje niosące	
5	Dylatacje	
6	Izolacje oraz urządzenia odwadniające	
7	Nawierzchnie oraz urządzenia ochronne	
8	Roboty antykorozyjne i malarskie	
9	Zasypanie przyczółków i inne roboty wykończeniowe	
IV	**Drogi kołowe**	
	Drogi kołowe państwowe i lokalne. Lotniskowe drogi startowe i kołowania (manipulacyjne)	
1	Korpus drogowy (roboty ziemne, skarpy, pasy zieleni itp.)	
2	Odwodnienie	
3	Podbudowy	
4	Nawierzchnie drogowe	
5	Urządzenia zabezpieczenia ruchu (znaki poziome, pionowe, bariery ochronne itp.)	
6	Elementy uliczne (krawężniki, chodniki itp).	
7	Przepusty	
8	Inne elementy lub roboty	

5.

ZARZĄDZENIE Nr 5

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 marca 1981 r.

w sprawie stosowania przepisów technicznych eksploatacji złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górniczemu

(Znak: MB-5/81)

Na podstawie § 18 uchwały Nr 34 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1975 r. w sprawie gospodarki zasobami złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górniczemu (Monitor Polski Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania „Przepisy techniczne w sprawie prowadzenia eksploatacji złóż kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górniczemu, zwane dalej „Przepisami technicznymi", stanowiące załącznik do zarządzenia*).

§ 2. Przepisy techniczne obowiązują w jednostkach gospodarki uspołecznionej, zwanych dalej „przedsiębiorstwami", eksploatujących sposobem odkrywkowym złoża kopalin, których wydobywanie nie podlega prawu górniczemu.

§ 3. Zezwolenia na odstępstwo od Przepisów technicznych udziela właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego w uzgodnieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii na wniosek przedsiębiorstwa wydobywającego kopalinę, zaopiniowany przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od daty podpisania.

MINISTER
wz. W. Dąbrowski

* Przepisy techniczne stanowią odrębne wydawnictwo Centralnego Ośrodka Informacji Budownictwa.

6.

ZARZĄDZENIE Nr 6

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 marca 1981 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wyznaczania filarów ochronnych w odkrywkowych zakładach górniczych

(Znak: MB-5/BK/81)

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1963 r. w sprawie górniczych filarów ochronnych (Dz. U. nr 18, poz. 98) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 27 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 maja 1971 r. w sprawie wyznaczania filarów ochronnych w odkrywkowych zakładach górniczych (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) skreśla się wyraz „Tymczasową",

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zezwolenia na odstępstwo od zasad określonych w instrukcji udziela Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego na wniosek zakładu górniczego, zaopiniowany przez jednostkę nadrzędną",

2) w załączniku do zarządzenia:

a) w tytule skreśla się wyraz „Tymczasową",

b) w § 3 pkt 3 dodaje się po przecinku na końcu zdania wyrazy „oraz parki narodowe i rezerwaty przyrody",

c) w § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szerokość pasa ochronnego należy wyznaczać zgodnie z obowiązującą normą.",

d) skreśla się: § 6 ust. 3, § 10, § 11 i § 12 ust. 1 pkt 6;

e) § 12 ust. 4 w zdaniu drugim po wyrazach „odpowiedniej kategorii zgodnie z § 3" dodaje się wyrazy „a w przypadku zakwalifikowania obiektu do kategorii II, podać terminy i rodzaj obserwacji filara ochronnego, na którym ten obiekt jest zlokalizowany";

f) w § 12 ust. 8 po wyrazach „uprawnionego geologa" dodaje się wyraz „górniczego";

g) skreśla się § 13;

h) w § 14 zastępuje się cyfry „1 : 1000" cyframi „1 : 2000";

i) § 17 otrzymuje brzmienie:

§ 17.1. Jeżeli właściwy okręgowy urząd górniczy nie wniesie zastrzeżeń to obserwacje zachowania się pozostawionych filarów ochronnych należy prowadzić w następujących terminach:

1) filary utworzone dla obiektów kategorii I posadowionych na:

a) skałach grupy I — obserwacje geodezyjne co najmniej raz na rok, a w przypadku niezmiennych wyników 5 kolejnych obserwacji — raz na 5 lat. Dla filarów ustanowionych przed wejściem w życie zarządzenia, w których na podstawie 5 kolejnych corocznych obserwacji geodezyjnych nie stwierdzono zmian należy obserwacje geodezyjne wykonywać raz na 5 lat;

b) skałach grupy 2 — obserwacje geodezyjne co najmniej raz na rok,

c) skałach grupy 3 — obserwacje geodezyjne co najmniej raz na rok,

2) filary utworzone dla obiektów kategorii II posadowionych na skałach grupy 1, 2, 3 — określonych orzeczeniem ekspertów, o którym mowa w § 3 pkt 2,

3) filary utworzone dla obiektów kategorii III posadowionych na:

a) skałach grupy 1 — sporadyczne, wizualne,

b) skałach grupy 2, 3 — co najmniej raz w roku wykonać zdjęcie fotograficzne.

2. Obserwacja geodezyjna filara ochronnego polega na określeniu zmian sytuacyjnych i wysokościowych punktów linii obserwacyjnych. Wyniki obserwacji należy zestawić według załączonego wzoru.

3. Wybór sposobu dokumentowania wyników obserwacji wizualnych i innych należy do służby mierniczo-geologicznej zakładu (przedsiębiorstwa) górniczego z tym, że powinien on umożliwić jednoznaczne określenie zmian między kolejnymi obserwacjami";

j) w § 19 w zdaniu trzecim skreśla się wyrazy „przymiarem skomparowanym i odczytywać je";

k) dodaje się § 22 w brzmieniu:

„§ 22. W przypadku zmian zasięgu wpływów eksploatacji lub innych czynników oddziałujących na stabilność filarów ochronnych należy zweryfikować terminy i sposób prowadzenia obserwacji tych filarów".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1981 r.

MINISTER
J. Brzostek

7.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
i
MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 20 marca 1981 r.

zmieniające przepisy w sprawie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w odkrywkowych zakładach górniczych

(Znak: MB-5/81)

Na podstawie art. 104 ust. 1 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. nr 4, poz. 12) oraz § 51 i § 80 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1971 r. w sprawie nabywania, przechowywania i używania środków strzałowych w zakładach górniczych (Dz. U. nr 11, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. W „Szczegółowych przepisach, w sprawie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w odkrywkowych zakładach górniczych" wprowadzonych zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Komunikacji z dnia 1 lipca 1977 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 15) w sprawie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w odkrywkowych zakładach górniczych wprowadza się następujące zmiany:

1) § 18. otrzymuje brzmienie:

„18. Zakład górniczy (kierownik ruchu zakładu górniczego) obowiązany jest posiadać komplet map górniczych w skali nie mniejszej niż 1 : 5000, aktualizowanych w następujących terminach:

1) przy rocznym wydobyciu do 500 tys. ton — co najmniej raz na 2 lata,

2) przy rocznym wydobyciu 500—1000 tys. ton — co najmniej raz na rok,

3) przy rocznym wydobyciu powyżej 1000 tys. ton — co najmniej raz na pół roku",

2) rozdział 4. „Ochrona terenów górniczych" otrzymuje brzmienie:

„§ 42. Tereny górnicze podlegają ochronie stosownie do przepisów prawa górniczego oraz przepisów szczegółowych regulujących ochronę środowiska i ochronę obiektów specjalnych.

§ 43. Zasady ochrony terenów górniczych stosuje się we wszystkich fazach działalności inwestycyjnej i eksploatacyjnej zakładu górniczego.

§ 44. Ochrona terenu górniczego polega na stosowaniu przez zakład górniczy i innych użytkowników terenów górniczych:

1) środków profilaktyki inżynieryjno-budowlanej w celu ograniczenia ujemnych skutków, jakie działalność górnicza może wywołać w zagospodarowaniu terenu górniczego,

2) zasad ochrony złoża, umożliwiających zakładowi górniczemu racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących oraz wykonanie ustalonych dla niego zadań wydobywczych,

3) wymagań ochrony środowiska.

§ 45. Zakład górniczy powodujący w trakcie eksploatacji złoża niszczenie pierwotnego obrazu powierzchni obowiązany jest do:

1) maksymalnej koncentracji robót górniczych i eksploatacji złoża do technicznie dostępnej i ekonomicznie uzasadnionej głębokości, jeżeli pozwalają na to wymagania ochrony środowiska,

2) stosowania metod eksploatacji ograniczających uciążliwości dla otoczenia w postaci hałasu, zagrożenia rozrzutu odłamków skalnych i szkodliwych drgań sejsmicznych,

3) ochrony przed zanieczyszczeniem wód kopalnianych oraz ich ujmowania w celu umożliwienia wykorzystania tych wód przez innych użytkowników terenu górniczego, zwłaszcza pozbawionych wody na skutek działalności górniczej,

4) rejestrowania zmian terenu górniczego i środowiska oraz podejmowania z odpowiednim wyprzedzeniem działań niezbędnych dla zapewnienia środków zmierzających do wyrównania strat i szkód na tym terenie,
5) stosowania metod rekultywacji, zapewniających optymalne ukształtowanie krajobrazu, warunków środowiska i gospodarczej przydatności terenów przekształconych.

§ 46. Zakład górniczy zobowiązany jest również do:
1) ograniczenia terenów zajmowanych na zwały skały płonnej,
2) zapobiegania i likwidacji pożarów zwałów kopalin lub skały płonnej,
3) przeciwdziałania szkodliwym wpływom na środowisko powodowanym przez zakład górniczy w postaci hałasu, wibracji, zapylania powietrza atmosferycznego, wydzielania gazów szkodliwych oraz zanieczyszczenia wód, gruntów ornych i leśnych,
4) stosowania niezbędnych środków profilaktycznych zabezpieczeń powierzchni i znajdujących się na niej obiektów przed ujemnymi wpływami działalności górniczej, stosownie do zadań ustalonych w programie ochrony terenów górniczych.

§ 47. Obowiązek ochrony terenu górniczego obciąża zakład górniczy prowadzący eksploatację złoża kopaliny w granicach obszaru górniczego.

§ 48. Przedsiębiorstwo górnicze (zakład górniczy) sporządza program ochrony terenów górniczych.

§ 49. Program ochrony terenów górniczych powinien zawierać:
1) inwentaryzację terenów górniczych,
2) prognozę wpływu działalności górniczej na przeobrażenie środowiska terenu górniczego,
3) określenie kierunków przeciwdziałania i usuwania skutków działalności górniczej.

§ 50. Zakres inwentaryzacji ustala na wniosek przedsiębiorstwa górniczego (zakładu górniczego) właściwy okręgowy urząd górniczy w uzgodnieniu z właściwym terenowo organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 51. 1. Podstawą do opracowania prognozy wpływów działalności górniczej powinny być projekty zagospodarowania złoża zatwierdzone przez jednostkę bezpośrednio nadzorującą i kontrolującą działalność przedsiębiorstwa (zakładu górniczego).
2. Przedsiębiorstwo (zakład) górnicze sporządza program ochrony terenów górniczych dla powierzchni objętej granicami obszaru górniczego oraz strefą zasięgu wpływów eksploatacji złoża na powierzchnię.

§ 52. Zakres inwentaryzacji terenu górniczego, prognozy wpływów działalności górniczej oraz program ochrony terenów górniczych regulują odrębne przepisy.

§ 53. 1. Program ochrony terenów górniczych sporządza się według odrębnych przepisów co 5 lat.
2. Program ochrony terenów górniczych oraz jego zmiany po uprzednim uzgodnieniu z właściwym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i z właściwym okręgowym urzędem górniczym, zatwierdza jednostka bezpośrednio nadzorująca i kontrolująca działalność przedsiębiorstwa (zakładu) górniczego.
3. Zatwierdzony program ochrony terenów górniczych i jego zmiany przedsiębiorstwo (zakład) górnicze przesyła do właściwego terenowo organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz do właściwego okręgowego urzędu górniczego";

3) rozdział 6. „Likwidacja zakładu górniczego" otrzymuje brzmienie:
„§ 67. 1. Likwidacja zakładu górniczego lub jego części może nastąpić w wypadku całkowitego wybrania złoża lub zaniechania jego eksploatacji.
2. Decyzję o likwidacji zakładu górniczego lub jego części prowadzących samodzielny ruch górniczy wydaje odpowiednio Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub Minister Komunikacji określając:
1) zakład lub jego odrębną część podlegającą likwidacji,
2) przedsiębiorstwo (zakład) górnicze obowiązane do wykonania likwidacji,
3) datę rozpoczęcia i zakończenia likwidacji,
4) sposób likwidacji.
3. Likwidacja zakładu górniczego lub jego części powinna być prowadzona zgodnie z zatwierdzonym planem ruchu likwidowanego zakładu.
4. Sposób sporządzania i tryb zatwierdzania planu ruchu likwidacji zakładu górniczego regulują odrębne przepisy.

§ 68. Po zakończeniu eksploatacji złoża i wykonaniu rekultywacji terenów górniczych, przedsiębiorstwo (zakład) górnicze może wystąpić do właściwego ministra z wnioskiem o zniesienie danego obszaru górniczego";

4) § 97. ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 97. 2. Kąty nachylenia ociosów urabianej ściany przy stosowaniu koparek wieloczerpakowych powinny być określone w planie ruchu w zależności od zwięzłości urabianej kopaliny i rodzaju maszyny urabiającej";

5) § 108. ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Urządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być eksploatowane w sposób zgodny z instrukcją obsługi";

6) w § 127 ust. 3 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu:
„Nie dotyczy to transportu środków strzałowych w ruchomym składzie MW dopuszczonym przez Wyższy Urząd Górniczy, przy zachowaniu warunków określonych w dopuszczeniu";

7) § 304 otrzymuje brzmienie:
„304. 1. Rozprowadzenie energii elektrycznej po terenie zakładu górniczego może być wykonane liniami napowietrznymi i kablowymi.
2. Rezerwowe zasilanie należy wykonać, gdy w zakładzie górniczym będą pracowały odbiorniki mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo załogi oraz ruch maszyn i urządzeń.
3. Linie napowietrzne znajdujące się w strefie rozrzutu powinny być wyłączone spod napięcia na okres wykonywania robót strzałowych. Ponowne załączenie pod napięcie powinno następować po uprzedniej kontroli wyznaczonych miejsc względnie elementów najbardziej narażonych na uszkodzenie.
4. Wolnostojące stacje transformatorowe ustawione w strefie rozrzutu odłamków powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniem";

8) § 368. ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„368. 2. Pomieszczenia izby opatrunkowej na powierzchni zakładu górniczego powinny być wyposażone w telefon, dostatecznie oświetlone światłem naturalnym i sztucznym, zaopatrzone w wodę ciepłą i zimną i odpowiednio ogrzewane. Ściany pomieszczeń powinny być jasne. Podłoga powinna być pokryta wykładziną łatwozmywalną";

9) § 369 dodaje się trzecie zdanie w brzmieniu:
„W przypadku braku zakładowej lub międzyzakładowej przychodni, załoga powinna być powiadomiona o możliwości korzystania z wyznaczonej innej przychodni".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1981 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
J. Brzostek

MINISTER KOMUNIKACJI
M. Zajfryd

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są opublikowane następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. **Nr 20** z 30 X 1980 r. znak: MT-6/0682-8 w sprawie wskaźników zbiórki i odsprzedaży olejów mineralnych.

Zarządzenia wspólne:

1. Ministra Budownictwa i PMB i Wojewody Toruńskiego z 20.XI. 1980 r. znak: OR2-0121-55/80 o uchyleniu zarządzenia w sprawie przekazania — przejęcia Zarządu Budowlanego w Grudziądzu wraz z zapleczem.

Zarządzenia (Or) Ministra:

1. **Nr 25** z 29.X.1980 r. znak: OR1-0121-75/80 w sprawie zniesienia stanowiska Pełnomocnika do spraw budowy rurociągów.
2. **Nr 26** z 6.XI.1980 r. znak: OR1-0121-81/80 w sprawie zaprzestania działalności przez Generalną Dyrekcję Budowy Zakładów dla Rozwoju Przemysłu Ciągnikowego.
3. **Nr 27** z 6.XI.1980 r. znak: OR1-0121-82/80 w sprawie zaprzestania działalności przez Generalną Dyrekcję wykonawstwa Inwestycyjnego w Policach.
4. **Nr 28** z 10.XI.1980 r. znak: OR2-0121-71/80 o zmianie zarządzenia z 15.X.1980 r. w sprawie przygotowania Raportu o stanie budownictwa w Polsce.
5. **Nr 29** z 12.XI.1980 r., znak: OR3-0121-65/80 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Ełckie Przedsiębiorstwo Budowlane.
6. **Nr 30** z 12.XI.1980 r., znak: OR3-0121-65/80 w sprawie przekształcenia Suwalskiego Kombinatu Budowlanego „Pojezierze" w Suwalskie Przedsiębiorstwo Budowlane „Pojezierze".
7. **Nr 31** z 12.XI.1980 r., znak: OR3-0121-64/80 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych „Fadom" w Białymstoku.
8. **Nr 32** z 13.XI.1980 r., znak: OR1-0121-74/80 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt — Gliwice".
9. **Nr 33** z 25.XI.1980 r. znak: OR3-0121-64/80 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Białostocki Kombinat Budowlany.
10. **Nr 34** z 8.XII.1980 r. znak: OR2-0121-100/80 w sprawie zmiany przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Instalacji Przemy[illegible] „Chemoinstal"
11. **Nr 35** z 22.XII.1980 r. znak: OR2-0121-104/80 w sprawie [illegible] nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Gdańskie Przedsiębiorstwo Inst[illegible] Przemysłowych.
12. **Nr 36** z 31.XII.1980 r. znak: OR3-0121-101/80 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Słupskie Przedsiębiorstwo Instalacji Budownictwa.
13. **Nr 37** z 31.XII.1980 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Wałeckie Przedsiębiorstwo Budowlane.
14. **Nr 38** z 31.XII.1980 r. znak: OR3-0121-75/80 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt — Opole".
15. **Nr 39** z 31.XII.1980 r. znak: OR2-0121-105/80 w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Nadodrzańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego.
16. **Nr 40** z 31.XII.1980 r. znak: OR1-0121-62/80 w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Warszawskie Fabryki Domów w Budowie.
17. **Nr 41** z 22 grudnia 1980 r. znak: OR4-0121-29/80 w sprawie przekazania cegielni „Trzebnica" w Trzebnicy, woj. wrocławskie.

Protokoły dodatkowe

1. **Nr 26** z dnia 2.X.1980 r. do UZP dla Budownictwa z dnia 23.XII 1974 r. w sprawie zmiany warunków wynagradzania pracowników
2. **Nr 22** z dnia 14.X.1980 r. do UZP dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30.XII.1974 r. w sprawie zmiany niektórych warunków wynagradzania pracowników.
3. **Nr 6** z dnia 8.XII.1980 r. do porozumienia z dnia 29.XI.1975 r. zawartego pomiędzy Ministrem Budownictwa i PMB a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego o stosowanie UZP dla pracowników zatrudnionych w zakładach podległych Centralnemu Urzędowi Geologii z dnia 1.1.1975 r. w niektórych zakładach pracy resortu budownictwa i pmb.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę **na kraj** przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch" oraz urzędy pocztowe i doręczyciele

— do 25 listopada na cały rok następny,
— w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego na ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch". Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki **za granicę**, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch", Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa konto PKO nr 1531-71.

S p r z e d a ż e g z e m p l a r z y a r c h i w a l n y c h prowadzi RSW „Prasa-Książka-Ruch" Dział Prasy Archiwalnej, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-015, w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy
Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150
INDEKS 35574

Zakł. Graf. „Tamka". Zakł. nr 1. W-wa. Zam. 0431-1300/81. Nakład 46 000 egz.

Cena zł 12,—